

Píseň o malíři

Hana Hegerová

Bydlíval u nás v podkroví,
voníval terpentýnem.
A že byl malíř to se ví
občas byl cítit vínem.

Rostly mu vousy trosečníků
ztracených vprostřed vlastní země
v očích jak v šachtě do světlíku
každý se ztrácel jako ve tmě.

Maloval lidi z okolí,
všechny jsem dobře znali,
jenže když malíř dovolí,
tak jsme je nepoznali.

Pane malíři, co vás to vede,
proč chcete malovat jen tváře šedé?
do očí zlost a strach, nenávist se závistí
pane malíři, to se vám přece vymstí.
Pane malíři, ulice reptá,
proč chcete malovat co se jen šeptá,
co se jen po straně šeptá, lalalala

Kdo chce být doma prorokem
raději ať řekne ámen,
malíři často do oken
z ulice vletěl kámen.
Kdo čeká chválu současníků
ztratí se vprostřed vlastní země,
malíře kdosi na chodníku zmlátil
a potom zmizel ve tmě.

Říkají lidé z okolí,
že dostal správnou lekci,
já však, když malíř dovolí,
souhlasit s nima nechci.